

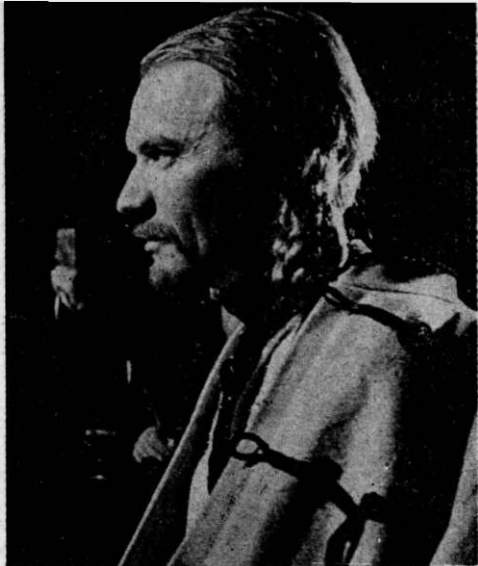
la rampă, decât într-o formulă palidă și fără elemente de autentic spectacol.

Un spațiu și o durată dramatică considerabile a afectat Teatrul din Brașov, prin cei doi actori tineri: Alexe Soloviev și Ion Dediu Farca, prezenței consistente a poeziei lui Sorescu. Nu prea inspirat ca mizanscenă, nici ca înălțuire (uneori chiar evident fortuită) a pieselor, într-un întreg, recitalul se menține pe o treaptă calitativ scăzută, nereușind decât să mai aducă un argument, proforma, în sprijinul tezei potrivit căreia actorul tînăr — în ansamblul contemporan al mișcării teatrale românești — caută și, uneori, își găsește, în poezie, mijlocul aproape total de autodezvăluire profesională și autoexprimare pe scenă.

În ordinea poeziei recitate semnalăm la actorii de limbă maghiară programul prezentat de Iren Banyai și Gusztav Laczo (Teatrul Maghiar din Timișoara) cu versuri din Eminescu, Attila, Coșbuc, Csokonai, Arghezi, Prévert, Bacovia, Bela Uihar. Această imensă cantitate de material liric — destinată să illustreze tema „anotimpurilor” — a fost purtată, nu fără a osteni, spre final, suflul interpretelor care, altminteri, rostesc versul cu acuratețe și sincer fior.

Notăm, în schimb, seara de poezie „Baladă particulară”, oferită de Vilmos Varga din Oradea, în rîndul recitalurilor, așadar a interpretării creatoare a versurilor, în care muzica, mișcarea, gestul devin atribute definitorii. Adresîndu-se mai cu seamă tineretului, disponibilității lui spre acțiune și energie, actorul și-a compus recitalul, interferînd accentele grave cu momente de „respiro” și interludii lirice, prilejuite de o selecțiune inteligentă din versuri aparținînd poezilor Marin Sorescu, Geza Paskandi, Jozsef Meliusz, Sandor Kanyadi, Andor Bajor, Ana Blaudiana, Janos Szasz, Laszloffy sau Domokos Szilagyi.

Mona Iuga

Hans Baumert Pomarius în rolul Horia din piesa lui Al. Voitin. (Teatrul German din Timișoara) — Mențiune pentru interpretare

Teatrul German din Timișoara

„Procesul Horia”

de Al. Voitin

Spectacolul teatrului german din Timișoara a reușit să impună atenției publicului și criticii numele unui actor deosebit de înzestrat pentru rolurile de profunzime a gândului și intensitatea trăirii ideilor. Este vorba de Hans Baumert Pomarius, unul dintre cei mai buni interpreți ai lui Horia, din cîți a avut, pînă acum, piesa lui Al. Voitin.

Personajul dramatic are nu numai măreție, ci și simplitate, sobrietate, combustie interioară și o vie conștiință a responsabilității sale istorice; Hans Baumert Pomarius transmite toate aceste date, cu un rar întîlnit sentiment al demnității profesionale.

Amintind alte cîteva nume și disponibilități — Ottmar Strasser (Melnados), Peter Schuch (Papilla), Otto Grassl (Jankovich), Josef Jochum (Cloșca), Julius Vollmer (Crișan) sau Gustav Morawetz (Crișanuțu) — nu putem să nu considerăm regretabilă grandilocvența interpretativă cu care s-a mulțumit regia lui Dan Radu Ionescu.